

Sangen fra fyret

Du fikk ingen kiste – du fikk ingen krans, -
ei klokker og salmesang,
men skumhvite bølger de går uten stans,
over leiet på brune tang.

Vi kan ei som andre få pynte din grav
med blomster og støtte blank.
vi ser kun det mørke, det rullende hav,
og stedet – omtrent hvor du sank.

Refreng: Kom hjem! Kom hjem!
Kom hjem vår fader, - vår broder -. Kom hjem!

Men søster, - se solen der borte i vest
strør havet med perler full !
Ja, - Vårherre han pynter nok graven hans best
med roser av skjære gull !
Og far, han vet jo at viljen vi har, -
det var jo det siste han så.
Vi kunne jo ei for at kreftene var
i stormen så altfor små.

Nu lykten der ute på Flatholmen fyr
av barnehender er tendt.
Og natten igjennom til morgenen gryr
går tanker om hva som er hendt.
Men stråler fra fyret de søker mot land,
hen inn blant de tusende hjem.
Der finnes vel en eller annen som kan
ha hjerte også for dem.